

Alustab Noorte Lektorite Kool

Taas alustab tööd Noorte Lektorite Kool. Kooli kuulajateks võetakse vastu üliõpilasi, aspirante ja noori teadureid, kes soovivad omandada oskusi ja kogemusi loengulise ja propaandatöö alal.

Õppetööd viivad Noorte Lektorite Koolis läbi TPI õppejõud ja spetsialistid väljastpoolt instituuti.

Õppetöö Noorte Lektorite Koolis toimub kooli nõukogu poolt kinnitatud plaani kohaselt ning kestab kolm semestrit.

Esimese semestri lõpul pakutakse kooli kuulajatele välja näidistematika loengu koostamiseks. Teisel semestril koostab iga kuulaja valitud teemal loenguteksti, mis vaadatakse komisjoni poolt läbi ning hinnatakse.

Kolmandal semestril on iga kuulaja kohustatud esinema vähemalt ühe loenguga TPI-s või väljaspool TPI-d. Loeng retsenseeritakse ja selle alusel antakse välja tunnustus Noorte Lektorite Kooli lõpetamise kohta. Juhul, kui loengu tekst vastab õppeprogrammides ja -plaanides esitatavatele nõuetele, võib Noorte Lektorite Kooli nõukogu soovitada seda ühiskonnateaduste või erialakateedritele kursusetöö või -projekti aluseks võtmiseks. Samuti arvestatakse loengut kui seminari referaati.

NLK nõukogu võib soovitada neid üliõpilasi, kes õppetöö ajal koolis on ilmutanud teadusliku töö eeldusi, astumiseks aspirantuuri.

Väljaspool kohustuslikku õppeplaani korraldatakse NLK-i kuulajatele õppekursioone, kohtumisõhtuid ajakirjanike, näitlejate, raadio- ja televisioonikommentaatorite ning reporteritega. Igal NLK-i õppusel on võimalus kuulata lühipoliitinformatsiooni kaasaja aktuaalsetest probleemidest.

Kel huvi, aega ja tahtmist — olete oodatud! Informatsiooni saamiseks NLK-i esimese õppuse kohta palume jälgida reklaami meie ajalehes ja teadete-tahvil!

Kohtumiseni!

NLK-i nõukogu nimel
ELKNÜ TPI komitee sekretär
EBBA RÕIGAS

N B!

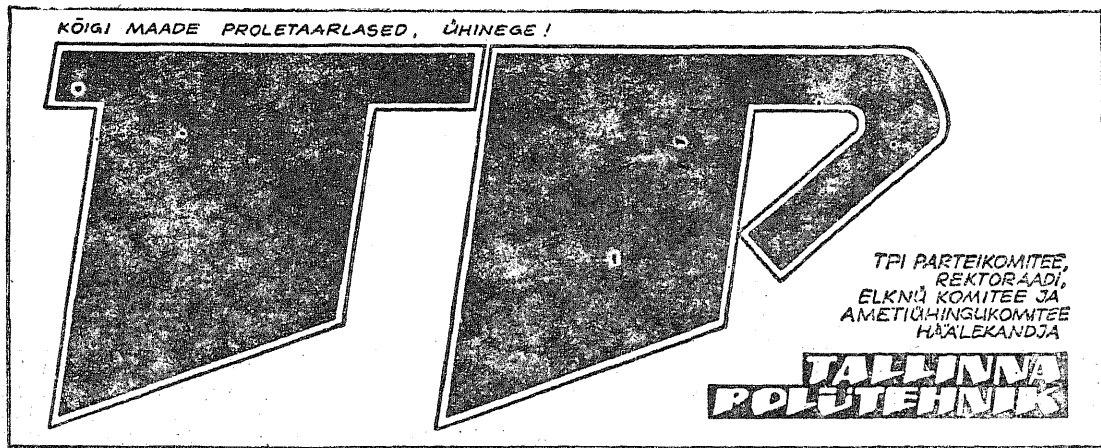
Kõikide teaduskondade õppe-rühmade komsorgid ja teaduskondade büroode liikmed!

Jälgige Noorte Lektorite Kooli avalituse reklaami. Täpsemat informatsiooni saate teaduskondade büroode sekretäridelt või ideoloogiasektorite juhatajatelt.

ELKNÜ TPI Komitee

Aprilli algus tuleb meie instituudis külalisterohke. Toimuvad rahvaste sõpruse päevad. 8. aprillil algab Balti liidu vabariikide, Valgevene NSV ning Moldaavia NSV kõrgete tehniliste õppeasutuste XX ÜTÜ konverents. Täna on jäänud

ÜTÜ KONVERENTSINI 23 PÄEVA

Nr. 8 (748)

Reedel, 15. märtsil 1974

XXV AASTAKÄIK

ABITURIENTIDELE

Lugupeetavad abiturientid! Mõne kuu pärast peate langetama otsuse, mida teha edasi. Enamik teist soovib kindlasti jätkata õppimist kõrgemates õppeasutustes. On ju kaasaegne ühiskond mõeldamatu ilma igakülgsest harituse ja oma eriala sügavalt tundvate spetsialistideta.

Tallinna Polütehniline Instituut on meie vabariigi suurim õppeasutus, kus valmistatakse ette insenere ja ökonómiste enam kui kolmekümnel erialal. TPI-sse astujale on loomulikult tõsiselt probleemiks sobiva eriala valik. Koos erialaga valitakse ka tulevane elukutse ning määratakse edasine elukäik. Seetõttu peab selline valik toimuma hästi kaalutletult, oma kalduvusi ja võimeid hinnates.

Olgu järgnevad read teile esialgseks informatsiooniks õppimisvõimalustest TPI-s.

Käesoleval aastal võetakse TPI-sse vastu 2180 üliõpilast. Päevastes teaduskondades alustavad õpinguid 1205, õhtuses teaduskonnas 620 ja kaugõppe-teaduskonnas 355 tudengit. Päevastes teaduskondadesse vastu võetavatest üliõpilastest kuulub energeetikateaduskonda 225, elektrotehnikateaduskonda 250, mehaanikateaduskonda 200, chitusteaduskonda 200, keemiateaduskonda 125 ja majandusteaduskonda 205. Õhtusesse teaduskonda võetakse energeetikuid 50, elektrotehnikuid 175, mehaanikuid 120, ehitajaid 85, keemikuid 0 ja ma'andurmehi 145. Kaugõppeteaduskonnas on vas-

tavad arvud 60, 30, 60, 60 0 ja 145.

Inseneri- või ökonómistidiplomi taotlemise alustamiseks tuleb kõigepealt teha valik 32 õpetatava eriala hulgas. Teaduskonniti võetakse käesoleval aastal vastu üliõpilasi järgmistele erialadele:

Energeetikateaduskond

1. Elektrienergia ja telemehaanika. 2. Elektrisüsteemid ja -võrgud. 3. Tööstuslik soojusenergeetika. 4. Laeva jõuseadmed. 5. Maardlate allmaakaevandamise tehnoloogia ja kompleksne mehhaniseerimine. 6. Autotransport.

Elektrotehnikateaduskond

1. Automaatika ja telemehaanika. 2. Elektronarvutid. 3. Tööstuselektroonika. 4. Elektrimasinad ja -aparaadid. 5. Automatiseeritud juhtimissüsteemid. 6. Elektrienergia ja tööstusseadmete automatiseerimine. 7. Raadiotehnika.

Mehaanikateaduskond

1. Masinaehituse tehnoloogia, metalliõikepingid ja -instrumendid. 2. Peenmehaanikaseadmed. 3. Toiduainetetööstuse masinad ja -aparaadid. 4. Õmblustoodete tehnoloogia. 5. Masinaehitustööstuse automatiseerimine ja kompleksne mehhaniseerimine.

Ehitusteaduskond

1. Tööstus- ja tsiviilehitus. 2. Ehituskonstruksioonide ja -detailide tootmine. 3. Sooja- ja gaasivarustus ning ventilatsioon. 4. Veevarustus ja kanalisatsioon. 5. Autoteed.

Keemiateaduskond

1. Keemiatööstuse protsessid ja keemiaküberneetika. 2. Konserveerimise tehnoloogia. 3. Ühiskondliku toitlustamise tehnoloogia ja organiseerimine.

Majandusteaduskond

1. Tööstuse planeerimine. 2. Masinaehituse ökonoomika ja organiseerimine. 3. Ehituse ökonoomika ja organiseerimine. 4. Raamatupidamine. 5. Majandusliku informatsiooni mehhaniseeritud töötlemine. 6. Teeninduse ökonoomika ja organiseerimine.

Täpsemalt tutvustab loetletud erialasid «Tallinna Polütehniku» erinumber, mis on määratud abiturientidele ja ilmub lähemal ajal.

Ootame abituriente külla laste uste päevadele — tänava 10., 11. ja 12. aprillil.

Eelmiste aastate praktika on näidanud, et sisseastujale valmistavad raskusi füüsika ja matemaatika eksamid. Seda silmas pidades korraldatakse neis ainsas konsultatsioonis, millest osavõtt oleks kõigile sisseastujale soovitatav. Konsultatsioonid toimuvad Tallinnas, Ehitajate tee 5, TPI III ja V korpuse 103. auditooriumis: füüsikas 21. aprillil ja 12. mail (III korpuse 103. aud.) kell 10 eest-keeles, kell 12 vene keeles; matemaatikas samadel kuupäevadel (V korpuse 103. aud.) kell 10 vene keeles, kell 12 eesti keeles.

Dots. kt. U. SUUR

Vastuvõtu ettevalmistamise alakomisjoni esimees

ÜHISKONDLIK-POLIITILINE PRAKTIKA

◆ Instituudis on pidevalt toimunud mitmesuguseid mõttevahetusi ning üles kerkinud rida küsimusi üliõpilaste ühiskondlik-poliitilise praktika organiseerimise kohta.

Vastuseks mainitule peab TPI parteikomitee ja toimetuse otsustada avaldada «Tallinna Polütehniku» veergudel üliõpilaste ühiskondlik-poliitilise praktika põhisõukohad, mis on fikseeritud äsja ilmunud «TPI üliõpilaste kommunistliku kas-

vatuse ja ühiskondlik-poliitilise praktika programmis» kogu õppeajaks.

Alustame ühiskondlik-poliitilise praktika korralduse põhisõukohade avaldamisega tänases lehenumbris.

*

NLKP XXIV kongress juhtis tähelepanu vajadusele tõsta noorte spetsialistide ettevalmistuse kvaliteeti, suunata üliõpilasi kaasaegsete teadmiste, organiseerimise ja ühiskondlik-poliitilise töö kogemuste kindlamale omandamisele. Neid eesmärke teenib ka üliõpilaste ühiskondlik-poliitiline praktika, mis on ühtlasi kommunistliku kasvatusse kompleksplaani üheks koostisosaks.

Ühiskondlik-poliitiline praktika hõlmab teoreetiliste teadmiste omandamist ja üliõpilaste ühiskondlikku tegevust igal õppeaastal.

Üliõpilaste ühiskondlik-poliitilise praktika organiseerimisel tuleb pedagoogilisel kollektiivil ja ühiskondlikel organisatsioonidel lähtuda noortele spetsialistidele esitatavatest nõuetest

ning kõrgema kooli õppe-, kasvatus- ja ühiskondlikus töös peituvatest võimalustest. Seega haarab ühiskondlik-poliitiline praktika kogu õppeperioodi ja kulgeb kursusel kursusele, hõlmates ka õppe- ja tootmispraktikat, õppelaagrit ning suvist tööseestrit.

Ühiskondlik-poliitilise praktika läbiviimine eeldab:

◆ Iga üliõpilase aktiivset osavõttu õppetööst, püüet loominguks omandada ühiskonna- ja erialateadusi; arusaamist, et iseisev töö spetsialistina pole mõeldav ilma ühiskondlik-poliitilise tegevuseta;

◆ üliõpilastele ühiskonna- ja majandusteadusalaste teoreetiliste teadmiste andmist, maailmavaateline kindluse ja oskuse arendamist orienteerumaks õigesti poliitilistes, majanduslikes ja teistes probleemides ning õppejõudude suunavat osa organiseerimis- ja kasvatusalaste teadmiste ja kogemuste omandamisel, tulevase spetsialisti mitmekülgse tegevussfääri tundmaõppimisel;

(Järg 2. lk.)

Lööme käed külge!

Juba pikemat aega võib meie instituudi peahoone eest näha uue, veel loomisel oleva spordikompleksi piirjooni. Oleme selle valmimist oodanud pikka aega ja kuuldavasti jõutaksegi peatselt sinnamaale. Kuid tööd on tema juures veel küllalt ning on selge, et ega ta iseenesest valmis saa.

Hiljutine üldpilt ehitusest jättis küll korraldaja mulje. Kuna ma ise pole ehitusega eriti tihti kokku puutunud, siis ei oska täpselt öelda, mis just valesti oli, kuid et miski siiski viltu on, sai kohe selgeks. Ka brigadir märkis, et koristada tuleks kiiremas korras, sest platsil vedelev praht aeglustab tunduvalt ehitustempot. Prahi valitsemise olevat siiani olnud paratamatult, sest ka sellel ehitusel eksisteesriib vana probleem — tööjõu puudus. Viimasest nagu kooruski komsomoliteaduse väljamaade rakendades ühiskondlikus korras TPI uue spordikompleksi rajamisel meie instituudi üliõpilasi, pealegi on TPI uus spordikompleksi Oktoobri rajooni komsomoliteaduse organisatsiooni lookobjekt.

Eks ole me kõik huvitatud meie spordihoone kiiremast parandamisest ning seepärast ei tohiks üks kaheksatunnine tööpäev rajatava spordihoone platsil kellelegi liiga teha ega kellegi eneseväärlikust riivata. Piigem vastupidi. Oma kätega valmis saadud töö on ikka armsam.

Loodan, et iga üliõpilane mõistab, et see ei ole tühipaljas formaalsus, mitte «linnukeste» tagaajamine, vaid vajalik üritus, mis pealegi toimub meie kõigi huvides.

Püüdsime rajataval objektil ühiskondlikke töid organiseerida nii, et see mingil juhul ei segaks õppetööd. Seepärast toimub töö ehitusplatsil pühapäeviti kella üheksast kella kuueni õhtul. Korraga töötab kuni 40 üliõpilast; niisugune on tööde organiseerimiseks optimaalne arv.

Ürituse kordamineku eest vastutavad teaduskondade komsomoliteaduse olmesektorite juhatajad. Nende käest on võimalik saada ka mitmesugust informatsiooni töid puudutavates küsimustes. Peale selle on ühiskondlike tööde plaan üles pandud meie instituudi komsomoliteaduse teadetahvil viienda korpuse esimesel korrusel.

Selleks, et osavõttu spordikompleksi ehitusest stimuleerida, püüame osavõttu operatiivselt jälgida ja arvestada seda rühmade sotsialistlikus võistluses. Tahaks, et paremaid ja halvemaid rühmi toodaks esile teaduskonna komsomoliteaduse sektorites. Omalt poolt püüame teha seda meie ajalehe veergudel.

Aktiivset osavõttu ja jõudu tööle!

G. PAJENSON
ELKNÜ TPI
komitee olmesektor
juhataja

KOMSORGIDELE JA TEADUSKONDADE KOMSOMOLITEADUSE BÜROODE LIIKMETELE!

Märtsikuu viimase nädala kolmapäeval, see on 27. märtsil, 51 minutit enne päikese loojumist on meil TPI aula-keldris ühine tutvumise pidu. Jooke kohvi, Tantsime.

Jälgi reklaami!
Tule kindlasti!

Tehniliste õppevahendite teenistuse juhatajana on mul vaja vaagida ja otsustada, kuidas teha «igapäevaste» probleemidega ja kui palju perspektiivsete, «kaugete» probleemidega, mis ei anna käeakatsutatavat kogu ei täna ega isegi aasta jooksul, aruandessegi sobivad vaid sõnastused: «kogutud informatsioon...», «tutvutud kogemustega...», «analüüsitud...». Kuidas kaitsta neid mõtteid üldiselt igapäevase töötamise eest? On's ikka vaja nende üldise tööd ja aega raisata?

Meie igapäevaste tööd ireloomustamiseks piisab, kui nimetada vaid väike osa — diapositiivide valmistamist ja filmide tellimist, raadioleengute valmistamist ja Ee ti Raadio kaudu saatmise andmist, õppefilmide demonstreerimist ja aulas toimuvate ürituste teenindamist. Katetuste võiks nimetada tööd pimendusseadmete sellise (kütteaadava) konstruktsiooni kallal, millega võiks kvaliteetset pimendada enamiku auditoriumidest ja laboritest, ilma et neid seadmeid oleks vaja kord kuus remontida. Lisanduvad õppetehniliste seadmete korrahoid ja remont, igasugused tellimised ja varustusprobleemid, andmete kogumine ja aruannete koostamine. Kõik see ja veel palju muudki on vajalik igapäevane töö ja areng tehniliste õppevahendite valdkonnas.

«Kaugete» küsimuste hulka kuuluvad aga näiteks kursisolek omavahel tihedasti seotunud probleemidega õppetehnika ja tehniliste õppevahendite arengusuundade, efektiivsuse ja kasutatavuse omavaheliste pro-

portsioonide valdkonnas. Seejuures tuleb lähtuda nii metoodilisest, tehnilisest kui ka õppetöö organisatsiooniliste võimaluste aspektist. Kahtlemata huvitavad kõrgemat kooli nüüd ja tulevikus õpperuumide ehitusliku osa seosed nendes toimuva õppetöö tehnoloogiaga, õppetöö teenindamise süsteemi areng kõrgemas koolis ja väljaspool seda ning veel vähemalt sadakond küsimust, millele oleks vastust vaja juba täna. Vähemalt ligikaudsetki hinnangut, arengusuunda. Milleks siis? Kas või selleks, et need ligi 4 miljonit rubla saaksid järgmisel viisaastakul kulutatud võimalikult aja-

kohase, mitte aga selleks ajaks juba moraalselt vananeva õppetehnoloogia alusel projekteeritava TPI 6. korpuse ehitamiseks. Meie soovitused tehniliste õppevahendite kasutamise osas ongi oluliselt mõjustanud uue hoone viimast projektvarianti: see erineb märgatavalt projekti eelmisest variandist ja juba ehitatud õppehoonetest.

Probleemide uurimine annab konkreetseid lahendusi igapäevase töö tarbeks ka praegu, võimaldades vältida vigu ning kulukaid ümberõpetamisi tulevikus. Kriitilise lähenemisega ei tohiks üle võtta ei teiste kõrgemate koolide kogemusi ega ka nn. käi-

betõdesid, mis õppetehnoloogia nooruse tõttu on veel siin-seal kehtivad ja põhjalikumalt läbi kaalumata. Perspektiivsete küsimustega tuleb tegelda pidevalt, sest õppetehnoloogia areneb väga kiiresti. (Vt. hiljutine seeria artikleid õppetelevisioonist «TP»-s). Prognoosimist ja plaanimist õppetehnoloogia valdkonnas raskendab oluliselt veel see, et pidevalt tuleb juurde täiesti uusi põhimõtteid ja tehnilisi lahendusi. 1969. aastal oli leitud arv tehniliste õppevahendite alal Nõukogude Liidus 22, Prantsusmaal 180, USA-s 215. Rahvusvaheline koostöö riikide vahel areneb ja laieneb pidevalt. Astutakse samme tehnilisi õppevahendite ja õppetehnikat tootva tööstusharu loomiseks NSV Liidus. Üsna pea võib tekkida olukordi, kus mõnigi kõrgem kool ei ole küllaldaselt ette valmistatud vastu võtma kõike pakutatavat või seda küllalt efektiivselt õppetöös kasutama. Selle vältimiseks ongi vaja tegelda põgusal vaatlemisel «kaugeten» näivate küsimustega. Leidkem siis TPI-s ka edaspidi aega ja võimalusi tehniliste õppevahendite perspektiivsete probleemidega tegelemiseks!

Seniste kogemuste alusel võib kõhklemata väita, et õppetehnoloogia üldiste ja perspektiivsete küsimustega tegelemine võimaldab meil paremini täita neid ülesandeid, mida esitab kõrgemale koolile NLKP Keskkom-

tee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1972. a. 18. juuli määrus «Abinõudest kõrgema hariduse edasiseist täiusisest meie maal».

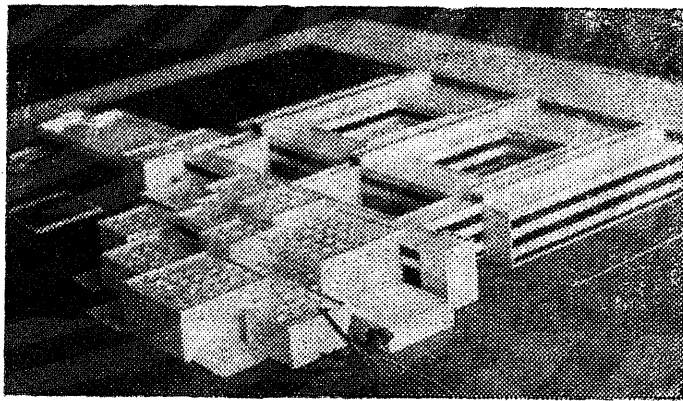
Lisaks veel mõned probleemid:

- * Kui suur võiks olla üliõpilaste iseseisva, sealhulgas tehniliste õppevahendite abil tehtava töö osatähtsus instituudi ruumides ja väljaspool seda 10 kuni 15 aasta pärast? Mida ja kui palju on selleks vaja?
- * Milliseid õppevahendite ja kui palju saab instituut tulevikus väljastpoolt? Kui võrd tuleb kõrgemal koolil edaspidi endal valmistada üht või teist tüüpi õppevahendeid? Kes seda teeb? Missugune peaks olema töötajate kvalifikatsioon? Seadmed? Ruumid?
- * Kuidas tsentraliseerub ja koordineerub tehniliste õppevahendite valmistamine vabarliki ulatuses?
- * Kui keerulisi õppetehnilisi seadmeid on üldse mõistlik soetada nüüd ja edaspidi? Kui võrd võimaldab õppetehnika areng ja töökõndluse tugevdamine inimtöö kaudu õppeprotsessi teenindamisel ja ettevalmistustöödel?
- * Missugune peaks 2-3 aasta pärast olema iga õppejõu, kateedri, teaduskonna ja kogu kooli optimaalne varustus õppe-tehniliste seadmetega ja tehniliste õppevahenditega? Millega peaks olema varustatud kvalifikatsioonitõstev insener?
- * Kuidas muutuvad õpiliste projektseadmete tehnilised näitajad ja kui kiiresti? Kas Super-3 tõrjub kõrvale tavalise 8-mm kitsa-filmi ja tõuseb 16-mm filmi kõrvale arvestatava õppevahendina? Kui jaa, siis kul ruttu?
- * Missugused võiksid olla õppefilm ja õppevideosalvestuste juba praegu teadaolevate liikide kasutamise proportsioonid ja valdkonnad õppetöös 7 aasta pärast? 15 aasta pärast? Kuidas hakatakse tootma TV kassettsalvestusi õppetöös tarbeks?
- * Kui võrd asendab kirjutusprojektor tavallist tahvlit? Missugune on tahvel 7 aasta pärast? Kuidas loodame saada kvaliteetseid kodumaiseid kirjutusprojektorid? (10 tk., 50 tk.?)

JAAAN VAITMAA

Tehniliste õppevahendite teenistuse juhataja

MIS ON TÄHTSAM?

TPI 6. Korpuse makett. Esiplaani suured võrandauditoriumid.

ÜHISKONDLIK-POLIITILINE PRAKTIKA

(Algus 1. lk.)

♦ et ühiskondlikud organisatsioonid, eeskätt komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonid tagavad kõigi üliõpilaste osavõtu ühiskondlikust tööst aktiivi loomise ja õpetamise, ühiskondlike ülesannete ning mitmesuguste tegevusvormide ja ürituste kaudu. Erilist tähelepanu tuleb pöörata ühiskondliku töö korralduse aluste tutvustamisele, organisatsioonilisele juhtimisele, kogemuste andmisele töö kaudu nii instituudis kui ka väljaspool.

Ühiskondlik-poliitilisel praktikal on omavahel seotud vormid.

A. Töörežiin.

1. Kohustuslik — Kõrgema kooli õppeprogrammis olevate ühiskonnateaduste ja rea teiste distsipliinide õppimine ning mitmesuguste praktiliste õppeülesannete täitmine (fakultatiivsete loengukursuste kuulamine, ühiskondlik töö õppe- ja tootmispraktika ajal jne.).

2. Fakultatiivne. Teadmiste ja kogemuste omandamine ühiskondlik-poliitiliseks tegevuseks mitmesuguste õppetöövaliste vormide kaudu (ühiskondlike erialade teaduskond, noorlektorite kool, aktiivikoolid, rahvaühikoolid, loengutsüklid, huvialaklubid, mitmesugused üritused jne., mis ei kuulu õppeprogrammidesse kohustuslikena) vastavalt vajadustele ning üliõpilaste huvidele, kalduvustele ja võimetele.

B. Praktiline. Aktiivne osavõtt komsomoli- ja teiste ühiskondlike organisatsioonide (kaasa arvatud ringid, klubid, ühingud jne.) tegevusest organisatsioonilise ühiskondlik-poliitiliste ülesannete täitmise kaudu (loengud, agitatsioonil-, propagandatöö jne.).

Õppetöös ja sellega seotud tegevusaladel (ÜTÜ jt.) on üliõpilaste ühiskondlik-poliitilise praktika organiseerijateks õppejõud ja kateedrid, kes tuginevad komsomoli- ja üliõpilaskoostööle. Ühiskondlik-poliitilise

praktika kulgemisest pideva ülevaate omandamine, tulemuste üldistamine ning vajalike abinõude rakendamine õpperühmades ja erialadel on õppejõudude ja profileerivate kateedrite ülesandeks ning peab kajastuma ka nende tööplaanides.

Ühiskondlik-poliitilise praktika organiseerimine ja kontroll eeskätt õppetöövälises osas on instituudi komsomoli ja teiste ühiskondlike organisatsioonide ülesandeks. Komsomoli ja teiste ühiskondlike organisatsioonide semestri- või aastatööplaanides kavandatakse ka suunad ja põhilised abinõud ühiskondlik-poliitilise praktika sisuliseks ja organisatsiooniliseks läbiviimiseks.

Ühiskondlik-poliitilise praktika struktuuris on tähtsaks liikiks õpperühma komsomolibüroo (rühmakolmik) eesotsas komsomolikretäri või grupiorganisator Raivo Pöial). Tervelt 9 üliõpilast õpivad ainult viitele ja neljale. Ka õppetöödistsipliin on küllaltki tugev — keskmiselt 9 tundi põhjendamata puudumisi ühe rühmalikme kohta. Tihedalt järgneb õpperühm E-27 (grupporg Jüri Merimaa). Viimasel kohal on E-29 (grupporg M. Kostrõmina), kellel oli kõige madalam õppeedukus: 8 üliõpilast rühmas ei jõudnud edasi või omasid võrnevusi.

Teise kursuse lõikes on olukord kurvem. Palju on põhjendamata puudumisi, mille tagajärjed avalduvad kõige otsemalt õppetöös. II kursusel ilmneb see sõltuvus kõige selgemini, tuleneb ta aga kursuse õppeprogrammi iseärasustest. Taas on ees eelmise aasta võitja E-41 (grupporg Jaak Kanepi). 11 üliõpilase õppeedukus oli hea või väga hea. Teisel kohal on E-44 (grupporg A. Kuningas), kus on kõige väiksem põhjendamata puudumiste arv. Kolmandat kohta hoidval E-48-l on aga üldkokkuvõttes punktide summa juba negatiivne. Õppetöödistsipliini rikkumise eest saadud miinuspunktid ületavad plusspunkte. «Punane latern» on E-45, kes omab sama palju negatiivseid punkte, kui on E-41 punktide summa.

Stabiilseks on kujunenud õppeedukus kolmandal kursusel. Tublikt esimes sessioonil õpperühm EK-61 (grupporg E. Neem). Kuus üliõpilast õpivad hinnetele «võga hea» ja «hea». Teisel

* SOTSIALISTLIK VÕISTLUS *

EHITUSTEADUSKONNAS

Ehitusteaduskonnas möödus talvine eksamissessioon võrdlemisi hästi. Õppeedukus terves teaduskonnas oli 89%, mis andis instituudisiseses konkurentsis IV koha. Sellisele kohale pole ehitusteaduskond viimase 3 aasta jooksul varem jõudnud. See aga ei anna alust rahuloleks.

Tõmmates joont alla sotsialistliku võistluse vahelkõikuvõtetele, võime nentida kõrget õppeedukuse taset neljandal kursusel ja suhteliselt madalat teisel kursusel. Rõõmustavad on esimese kursuse edusammud. I kursuste osas läks juhtima E-21 (komsomoli grupiorganisator Raivo Pöial). Tervelt 9 üliõpilast õpivad ainult viitele ja neljale. Ka õppetöödistsipliin on küllaltki tugev — keskmiselt 9 tundi põhjendamata puudumisi ühe rühmalikme kohta. Tihedalt järgneb õpperühm E-27 (grupporg Jüri Merimaa). Viimasel kohal on E-29 (grupporg M. Kostrõmina), kellel oli kõige madalam õppeedukus: 8 üliõpilast rühmas ei jõudnud edasi või omasid võrnevusi.

Teise kursuse lõikes on olu-

kol kohal on EV-67. Parema tulemuse saavutamist takistas neil suur põhjendamata puudumiste arv. Viimast kohta hoiab endas käes ED-61.

IV kursusel domineerivad vene õppekeele rühmad. Esimene on EK-87 (grupporg N. Böšuke), kus üheksa inimest õpivad hästi. Järgnevad õpperühmid EE-87, kus on kõige madalam puudumiste arv. ja EE-88. Teistel rühmadel võitis punkte maha suur puudumiste arv. Eriti küüb see EE-81 ja EE-82 kohta. Täpne tabel tulemustega on välja pandud ehitusteaduskonna dekaanadi kõrval. Seekord õnnestus sotsialistliku võistluse komisjonil operatiivselt tegutseda ja tulemuste esitati 14. veebruariks. Loodame, et vahelkõikuvõitmed mõjutavad positiivselt sotsialistliku võistluse käiku ning kõik puulavad edaspidi anda oma parima.

PRIIT VILBA
ET-61

● TUTVUSTAME STIPENDIAATE ●

Sirje Kurba

Sirje Kurba on majandusteaduskonna informatsiooni töötlemise eriala diplomand. Õppimise, oma eriala omandamise kõrval on ta meie maias suutnud nii mõndagi ära teha, mida on ka vääriiselt hinnatud. Alates III kursusest saab Sirje V. I. Lenini nimelist stipendiumi.

Sirje ise kinnitab, et sellel pole midagi erilist. «Tegin lihtsalt kõik mis vaja, mõnikord tundsin, et kõike ei suutnud. Olen harilik tudeng. Arvan, et kui on vaja, on võimalik endale kõik selgeks teha. Ma ei mõista neid inimesi, kes ei leia võimalusi teha ühiskondlikku tööd, eriti siis, kui endal õppimisega on kõik korras».

Esimene kursus kulus Sirjel TPI-sse sisseelamiseks. Siis aga tulid komsomolikomitee õppektor, rahvatantsuansambel «Kuljus». Need kõik nõudsid omajagu aega. 1970/71. õppe-

nasta kevadel tunnistati Sirje TPI parimaks poliitökonoomia tundiaks. ÜTÜ inis toimunud komanderingutega on tal olnud võimalik viibida paljudes huvitavates paikades Nõukogude Liidus.

«TPI-s on hea õppida. Informatsiooni töötlemine on minu meelest kõige parem eriala. Meeldib, et kõrgemas koolis pead oma aega ise o-kama ratsionaalselt laotada.»

Sirjel nagu kõikidel diplomandidel, on praegu kõige rohkem südamele oma diplomitöö, kohale suunamisega seotud probleemid, tulevane töökoht ja oma rühm, millest varsti tuleb lahkuda. Rühma mured on õpinguaastate jooksul saanud nagu tema oma muredeks.

ASTRA JÜRVEITSON

KUULATA! ...JA SA OLED VÕLUTUD

* Imemaailma viivad helid.
* Heledad, puhtad, värsked poistehääled.

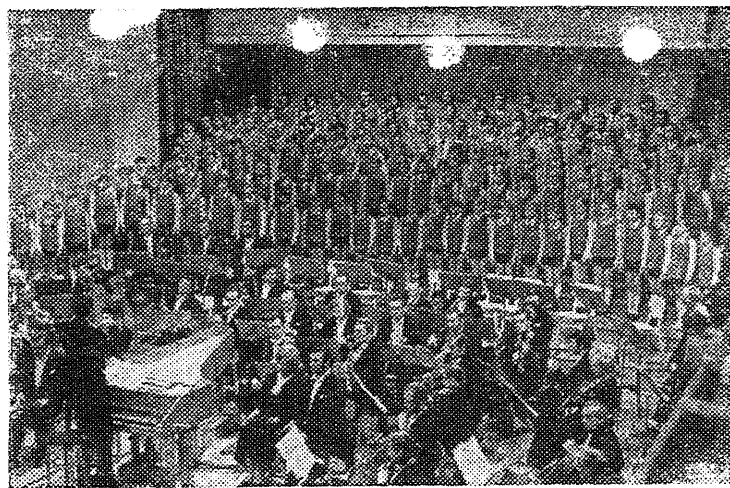
* Nooruslikult trotslikud, enesekindlad meeshääled.

See on juba üle kahe aasta Riikliku Akadeemilise Meeskoori stuudio juures tegutsenud meeshääline segakoor.

Ta on ka meie poiste koor: ligi kolmandik lauljaid on TPI tudengid. Kord nimetatakse neid ajakirjanduses võimsa laulukarjanti kaheks viimaseks astmeks, kord Ernesaksa lauluriigi salapäraseks aareteks — olgu nii või teisiti, igatahes väljendab see laulumeeste põlvkondade püsivust ja meestelaulu hinge täit elu meie kultuuripildis.

Siin tehakse tõsiselt tõsist muusikat, tegijateks noored, kes oskavad muidugi ka väga lõbusad olla. Selline muusika on ka noorte muusika.

Kes korra on kuulnud, see tuleb jälle. Nagu tullakse orelikontserdilegi.

◆ Sügisene kontsert koos sümfooniaorkestriga. Dirigeerib ROMAN MATSOV.

Meessegakoor on ajalooliselt vana kooslauulmise vorm: klassikud (J. S. Bach) kirjutasid omadoolist muusikat, mis võib oma värviingutes kõlama hakata just taolise koosseisuga. Seepärast (ja ka sakslaste ning leedulaste eeskujul) moodustas energiline VENNO LAUL RAM-i stuudiokoori (noormeestekoori) ja poistekoori baasil meie jaoks veel uude segakoori. Lauldaksegi just vana klassikat.

Esimene võimalus tulla kuula

lana «Estonia» kontserdisaali on juba sel laupäeval, 16. märtsil. RAM-i kolme põlvkonna kontserdil esitatakse vene 18 saj. helilooja BERESOVSKI koorikontsert nr. 18 ja koor J. S. Bach'i kantaadist nr. 143. Aprillikuus on samas väljastumine koos suure sümfooniaorkestriga Eri Klasi juhatusel. Tule, kuula... ja sa oled võlutud!

IVO KARLEP

KITARRIKAJA 23. VEEBRUARIST

Vabariigi biitgruppide esiritta kuuluvat Andres Põldroo instrumentaalansambli kuulama kogunenud publikule kippus kontsertaula kitsaks jääma. Ilmne näide üha suurenevast huvist grupi vastu, kelle tee muusikalaval algas üsna hiljuti. Tundsi neid ju eelmisest kontserdist mullu detsembris kui «Paradox Nowit». Improvisatsioonilise biidi tase on nende käsituse jõudnud *psychodelic*-suunani välja. Üpris kaua andis oodata, kuni meie ansambliid hakkasid meelelahutusliku biidi kõrval viljelema tunnetuslikku muusikat. Otsa tegi lahti «Ruja», jätkas «Ornament» ja nüüd siis A. Põldroo ansambel. Kõigis nimetatud ansambelites on kitarr kolanud Andres Põldroo kätes. See on ka ainus ansambleid siduv joon, sest stiili poolest on

erinevus nende vahel suur. Praegune grupp on täiesti loobunud sõnalise külje kasutamisest, haarates publikut täiuslikkuse ni ulatuva instrumentide vaba käsitlusega ja jazz-rocki helikirevusega.

Repertuaari kujundab andeka biitautorina Paap Kõlar. Tema trummikäsitlus on rikas erinevate kõlapindade poolest, üllatades oskusega trummegi «laulma» panna. Meenub eelmise kontserdi trummikatkend «Juba linnukesed...» meloodiaga. Tunustus helipildi vabale noodikäsitlusele: palad on üles ehitatud kontrastsusmeetodil, saavutanud sellega kaasaja inimese sisemise rikkuse täiuslikkuse ni ulatuva peegeldamise. Paljutõttavaks alguseks oli eelmisel kontserdil pala «Sandi hommik». Ka nüüd oli võimalus seda pala nautida, kusjuures oli ta ikkagi kõrvale uueks avastuseks.

Grupi kõlapilti rikastab basskitarrist Heino Mirka sellise lihtsa instrumentidiga nagu suupill. Ta meeldiv sissesulamine ansambliintervikusse Paap Kõlari käe all jättis igati hea mulje. «Tüllinorija» väärilis ses suhtes izeji enamat esiletõstmist.

Paap on enda lugedes küllalt tagasihoidlikult kasutanud ansambli neljandat, aga kõige tunnusstatumat liiget Helmut Anikot, kelle hoole all on flööt ja saksofon. Kahekordne «Merevaigust trompeti» laureaat Kau-

nase estraadifestivalidel — ja äkki — biitmuusikas? Tunnistan: mulle oli tõsiseks elamuks tema instrumenti oskuslik rakendamine kaasaegse biidi kontserdilaval.

Huvitavalt kõlasid põhjanaabrite soomlaste parima kitarristi Jukka Toloni lood. Mängulisest vaatevinklist suurel määral tänu Aniko poolt lisatule. Seekord jäi kahvatuks «Viimane õõ» — «Vikerklubi» detsembrikuu õhtumeloodia tiitli omanik. Mängus oli tunda ruttamist, soov vi lihtsalt pala ära mängida.

Kodumaistest paladest oli nõrgem siit-sealt kokkuluigitud muusikakatketest «Unenägu». Marju Kuut üllatas lisapärlitega, mis kaunistasid kontserti. Langetada valik neegerlikku «souli» kalduvate lugude kasuks oli temast julge ja tänuväärne samm. Lisaks vabale lavalisele tunnetusele aitas «musta muusikat» väljendada häälele lisandunud «kärisev» tämber. Hämastab laulja vaist repertuaari valikul (eriti paistis välja «Kissing My Love»), oma võimete tunnetamine ja ka nende rakendusoskus.

Publik jäi ilma meelelahutuslikust, kergest biidist. Olemuselt on improvisatsiooniline biit pakulede paraku veel vastuvõtmatu. Just nalle, kes on ära helitatud tantsusaalides ja raadios pakutava kerge tarbebiidiga. Grupp lõi meile ülevaate tõsisest biitmuusikast, mis väärrib kontserlaval. Rõõmustab, et veel üks eesti ansambel on mõistnud avangardi olemust biid ja iseenda autoriprismas seda ka väljendanud.

RIHO BAUMANN

«KULJUS» 25 TANTSUTA EI OSKA OLLA

Meie instituudi rahvatantsuansambel «Kuljus» alustas sel sügisel oma 25. tegevusaastat. Veerandsaja aasta vältel on ansambli juhendanud Eesti NSV teeneline kultuuritegelane Salme Valgemäe.

◆ Salme Valgemäe, õelge palun, kuidas Teist sai tantsujuht?

Peale sõja lõppu moodustati rahvaloomingu maja juurde segarahvatantsurühm, mis mõni aeg hiljem viidi üle J. Tombinim. Kultuuripalee juurde. Meid, tantsijaid, oli rasketest aastatest järele jäänud 8 paari.

siad 1951. aastal eduka esinemise eest Moskvas üliõpilaste kokkutulekul.

Uusimad on tüdrukute mustjala ja poiste pühalepa riided. Viimaseks tantsupeoks salme juurde veel ukraina rahvariided.

◆ Fraegu on harjutustundides klaverisaatja, kontserdil oma väike rahvapilli ansambel. Kas see on alati nii olnud?

Esimeseks «Kuljuse» klaverisaatjaks oli meile praegu tuntud helilooja Anti Marguste. Edaspidi on klaverimängijad

◆ Salme ja Ott Valgemäe.

Juhendas Ullo Toomi. Et tal oli linna asutustes rohkesti tantsurühmi juhendada, kippus aeg napiks jääma ja nii saatis ta õpetajateks oma tantsijaid. Nii mindki — sain endale trüki-ko'a «Punane Täht» tantsijad. Sellest aias algas minu regulaarne töö rahvatantsujuhina.

Oma esimesed seaded tegin aga tegelikult hoopiski varem, juba 1940—41. aastal, tolleaegses «Punases Krullis» ja Keila riidevabrikus.

Mul on olnud korraga 9 erinevat rühma. Kõige kauem — 25 aastat olen töötanud «Kuljuse» ja õmblusvabriku «Baltika» tantsijatega. Paberivabriku ja «Marati» tantsijatega 10 aastat.

◆ Kuidas sündis «Kuljus»?

Praegusele «Kuljusele» pani aluse 1949. a. oktoobris tööd alustanud TPI majandusteaduskonna segarahvatantsurühm. Mäletan, oli mingi seminar Sakala tänava poliitharidusmajas. Rahvaloomingu maja direktor Raude kutsus mind enda juurde, endal hirmus tüdimus näol, näitas enda kõrval seisva tütarlapse poole ning ütles: «Nad, TPI tudengid, tahavad tantsida, organiseeri see asi ära!» Tütarlaps oli Pilvi Sammull, üks rahvatantsurühma organiseerijaid ja tublimaid tantsijaid.

Sai aja suhtes kokku lepitud ja pidasingi esimese tunni Kohu tänava ümmarguses saalis.

See 8-paariline koosseis tantsis koos 3 aastat. Selle aja vältel jõudsi me endale juba nime teha, võita ära nii TPI kui ka linna isetegevuslaste ülevaatused. Ja edasi kuni tänase päevani on ikka tantsuhuvilisi jätkunud, kuigi, jah, viimastel aastatel on noori rahvatantsijaid vähemaks jäänud ja neid tuleb ansambelisse lausa käekõrval tuua.

◆ Fracgu on ansambli kümme aastat erinevat komplekti originaalrahvariideid, lisaks veel enda õmmeldud. Kuidas oli olukord rahvariidega algusperioodil?

Esimesel kahel aastal tuli esineda laenatud rahvariidega. Esimesed isiklikud rahvariided, pühalepa omad, said TPI tant-

vaheldunud. Soliidse staažiga on praegune saatja Lia Korba, kes mängib meil alates 1965. aastast.

Esimest korda esines «Kuljus» oma orkestri saatel 1962. aastal. Orkestrit juhatas Priit Kuusk. Orkestri koosseis aga ei jäänud kauaks püsima ning 1965. aastal loodi uus väike ansambel, mille juhiks oli Jaan Sommer. Viimased kolm aastat on meile saatemuusikat teinud Olev Kutsari rahvapilli ansambel.

◆ Kui palju ja milliseid Teie ja Ott Valgemäe loodud tantsu «Kuljus» populaarseks tantsuud?

Üldse oleme tantsu teinud üle 40. «Kuljusele» ja koos «Kuljusega» loodud tantsud on näiteks nimitantsu «Kuljus» praegune variant, «7 rätsepat», «Läki matkama», «Kõrge labajalg», «Kuu-salu süit», «Kalur ja meri», «Lustakas lugu», tüdrukutele «Marjuliste tants», «Sõbratarid».

Palju on tantsitud tantsu «Päev rannal», «Kiik kutsub», «Kalamehe mõrsja» jt.

◆ Rühma koosseis vaheldub 4—5 aasta järel. Kas teil pole kunagi tekkinud vastumeelsust tantsu järele kõike otsast alates?

Oi, see pereheitmine on hirmus! Ma olen lausa nutnud, kui vanad tantsijad ära lähevad. Koosseis on just hakanud tantsima, kui juba lähevad... Südamesse jääb selline tühi ja nukker tunne ning lootusetus — selliseid, nagu olid, kindlasti enam ei tule. Hakkad siis aga jälle otsast peale tulevad uued röömud ja kordaminekud... kuni ring saab uuesti täis. Aga nii see vist olema peab. Ilma tantsuta ka kuidagi elada ei oska.

◆ Mida te hindate tantsijas?

Peab olema eeldusi, musikaalust ja rütmitunnet, samuti töökust ja järjekindlust. Tantsimisel on vaja olla loomulik ja siiras, vähe on sellest, kui mehaaniliselt samme järele tehakse. Peab ise mõistma tantsu hinge ja suutma seda ka vaatajatele arusaadavaks teha.

PILL OAMER
«Kuljuse» tantsija

◆ Fotodel: ülal vasakul Helmut Aniko, paremal Andres Põldroo, all vasakul Paap Kõlar. Fotograaf oli TONU TALIVEE

TULEVANE MALEVLANE!

Kui olete otsustanud minna suvel EÜE-sse, siis võtate kindlasti ette järgmise käigu.

Lähetate I ühiselamusse, kus toas nr. 103 töötab TPI EÜE staap, mis on avatud esmaspäeviti 12.00-16.00 ja neljapäeviti 14.00-18.00. Võtate perokaardi, kuhu panete kirja oma soovi astuda malevasse ning toote kaardi täidetuna tagasi. Palun tehke seda kiiresti, sest perokaardi täitmisele on seotud mitmesugused aegaviitvad protseduurid. Avalduse peavad viseerima arst, teaduskonna dekaan ning teaduskonna komsomolibüroo sekretär. Periookaart tuleb täita täielikult. Juhul, kui te kindlalt ei tea rühma, kuhu tahaksite kuuluda, võite rühma nime ära märkida ka hiljem — vahetult enne avalduse toomist staapi. Praegu operatiivselt tegutsedes hoiate ära avalduste kuhjumise hiljem.

Avaldusi EÜE-sse võtame vastu kuni 1. aprillini 1974. a.

Kuni 16 märtsini võtame vastu perfokaarte komandöridelt rühmatuumikute (meister, komissar jne.) moodustamiseks, 18. märtsist alates võtame vastu avaldusi kõikidele vakantsetele kohtadele kõigilt soovijalt. Vennasvabariikides töötab sel aastal neli rühma: Kamtšatka, Jakuutia, Krimm, Gagarini.

Eelpoolnimetatud rühmadesse soovimatelt võtame avaldusi vastu märtsikuu jooksul. Välisrühmade komplekteerimine lükkus edasi meist mitteolenevatel põhjustel. Välispartnerid, kellega meil sellel suvel vahetus toimub, pole lõplikult teada. Välisrühmadesse võetakse avaldusi vastu kuni 1. aprillini 1974. a.

Kõikide küsimuste lahendamiseks ja informatsiooni saamiseks palume pöörduda TPI EÜE-74 staapi.

TPI EÜE staabi nimel
PEETER VOLKOV

SK TEENETEMÄRGI SAID

ALEKSANDER KILK

Spordiklubi juhatus otsustas autasustada TPI SK teenetemärgiga instituudi matkaklubi esimeest, elektrotehnika aluste kateedri assistenti Aleksander Kilk.

Juba teise kursuse üliõpilaseks 1966. a. valiti A. Kilk TPI matkaklubi juhatusse. Alates 1967. aastast kuni praeguseni on ta innuga ja targalt täitnud matkaklubi esimehe kohuseid.

Nende teisme esimeheastajaks jooksul on matkamine TPI-s läinud pidevalt ülesmäge nii spordialana kui ka tervisliku nädalavahetuse veetmise vormina. Mõned arvud selle kohta:

Sportlikel nn. kategooriamatkadadel käivate arv on ligi kümnekordistunud: 1967. a. — 23 inimest, 1973. a. — 198 inimest. Puhkepäevamatkadadel (+ VTK matk) käinute arv on suurenenud 300-lt 3600 inimeseni.

Põhiliselt Aleksander Kilk initsiatiivil ja organiseerimisel on teoks saanud väga vajalikud tervistavad üritused talvisel

õppevaheajal. Alates 1969. aastast toimub igal talvel Balti kõrgemate koolide talvine matkalaager. Alustajateks olid TPI ja Läti RÜ. Hiljem võttis laagrist osa juba kaheksa kõrgema õppeasutuse rahvas. Varsti sai selgeks, et nimetatud talvine puhelaager ei suuda kõiki soovijaid mahutada. Nii pandi A. Kilk organisatsioonilise ja kaasajamisega alus uuele, seekord juba puhtsportlikule üritusele — TPI talimatkastule. Esimesel talimatkastul Koola poolsaarel käis 65 inimest, teine toimus umbes sama osavõtjate arvuga käesoleval aastal.

Pidevaid propageeritakse TPI-s matkamist. Ainuüksi propagandaõhtud toimusid 1972/73. õ.-a. viiel korral.

Kõik vahetult A. Kilk korraldatud üritused haaravad kaasa üliõpilasi mitmetest meie ja Läti ning Leedu kõrgematest koolidest.

A. Kilk on praeguseks täitnud meistrikandidaadi nõuded.

Küllap piisab toodud näidetest iseloomustamaks A. Kilk ja tema juhtimisel töötava TPI matkaklubi tegevust. Matkaklubi on juba tugevamaid Tallinnas, kahel viimasel aastal oleme saanud võitjatena ka ülelinnalistelt matkajate kokkutulekutelt.

Lisagem veel, et pingeline tegevus TPI matkaklubis ei seganud Aleksander Kilk lõpeta- mast 1969. a. TPI-d kiitusega.

Oma üliõpilaspõlve algpäevist alates on majandusteaduskonna üliõpilane kommunistlik noor Arvo LAAR aktiivselt tegutsenud instituudi allveesportdisektsioonis.

ARVO LAAR

1971. a. täitis A. Laar Eesti NSV meistriõistlustel NSV Liidu meistersportlase järgunormi. Terve õppeperioodi vältel on ta kuulunud instituudi koondvõistkonda.

1973. a. omistati A. Laarile vabariiklik kategooria allveesporti kohtunikuna. Ajavahemikul 1969-1973 on A. Laar tegutsenud kohtunikuna VSÜ «Kalevi», ENSV ja NSV Liidu meistriõistlustel, samuti pole sel ajavahemikul möödunud ühiki instituudi ujumisvõistlust, kus poleks kohtunikuks olnud A. Laar. Kõrvuti tegevusega teaduskonna kehakultuurikollektiivi nõukogus on A. Laar pidevalt (1968. aastast kuni käesoleva ajani) kuulunud TPI allveesportdisektsiooni büroosse, küll aseseimehena, küll sekretärina.

ARVO REI õpib praegu neljakuulise kursusel. Komsomolielust võtab ta aktiivselt osa juba esimesest kursusest alates. Esimesel aastal tuli täita grupiorganisaaatori kohustusi. Teisel kursusel valiti ta teaduskonna büroo liikmeks. Kaks viimast aastat on tema juhtimisel tegutsenud õppetöösektor. See aeg on toonud palju huvitavat, õpetanud tundma ennast ja teisi.

Võib-olla tuleb see Arvo liigest nõudlikkusest ja tagasihoidlikkusest, kuid ise ei ole ta tehtuga sugugi rahul. Nii mõnigi kord olevat valitsenud laiskusemeeleolud. Tihti jäi puudu oskustest. Juhtus ka seda, et inimesed, kes nõudsid ja õpetasid, ei olnud suutnud tungida sügavalt igasse probleemiga teha endale kõiki küsimusi selgeks. See aga tegi töö eriti raskeks. Nii mõnigi ülesanne sai lahendatud pealiskaudselt, nii mõnigi asi lihtsalt ära tehtud. Puudus tuli kätte ka ajast. Peamine on ju ikkagi õppimine. Kuid toime tuli Arvo oma ülesannetega hästi. Kiitvaid sõnu lausuvad tema kohta kõik. Hubert Tammik, teaduskonna komsomolisekretär, kahetseb ainult, et selliseid, kellele võib igas olukorras kindel olla, ei ole palju. TPI komsomolijuht Toomas Masing peab Arvo Reid inimeeks, kellega oli väga hea koos töötada. Lugupidamisega suhtuvad temasse ka grupiorganisaaatorid. Tuli ju neil Arvoga kohtuda vähemalt kord kuus stipendiumigrupi koosolekul. Sageli sai nendega ka piike

SULGPALL

Vinni Näidissovhoostehnikumi hiljuti avatud spordihoones toimusid esimesed võistlused sulgpallis. Kohal oli vabariigi paremik (puudusid vaid meistersportlased Reet ja Riina Valgmaa TRÜ-st).

TPI sulgpallisektsiooni liikmed esinesid hästi. Avapäeval üllatas Raivo Link (TI-21), võites vabariigi koondvõistkonna liikme Raivo Kristiansoni meeste üksikmängus 2:1. Sulgpallisektsiooni büroo esimees Avo Raig (EV-81) võitis koos Boriss Bogovskiga (TLKK) esikoha meespaarismängus. Naiste samas mängulis võitis Mare Metsalu (NLKP ajaloo kat.) ja Tiina Nuuter (TP-101-5). Meie staazikamaid mängijaid Skaidrite Nurges (autoteede kat.) tuli koos TRÜ III kursuse üliõpilase Alfred Kivisaarega segapaarismängus kullale ja naisüksikmängus hõbedale, kaotades Marika Dolotovale TRÜ-st. Meeste üksikmängus olid paremad TLKK mängijad Boriss Bogovski ja Jüri Tarto.

P. JAHU

Kõigepealt nõuda eneselt

murtud, ei tahtnud nad korraldada koosolekut käia ega protokolle ära tuua. Nüüd aga on need mured murtud. Suur palk protokolle igakuiste komsomolikoosolekute kohta seisab ühiselamutoas. Tekib juba uus probleem: mida nendega peale hakata? On avaldatud mõtteid, et TPI komsomolikomitee peaks olema riul, kus siis seiksaks iga grupi jaoks kaust. Sellesse ettevõtmisse tuleb aga suhtuda skeptiliselt. On ju praegu komitee ette nähtud kaust iga teaduskonna dokumentatsiooni jaoks. Paraku on kaustad aga peaaegu tühjad või puuduvad üldse. Kes jõuaks korras hoida veel siis kõikide gruppide materjale ja kellele neid vaja läheks? Kui tahetakse grupi tööd kontrollida, siis tuleks ikka minna rühma. Protokoll annab küll vaevalt olukorras objektiivset pilti. Nii kaldubki Arvo arvama, et ka need protokollid, mis ta on aasta jooksul enda kätte kogunud, oleks paras aeg ahju visata. Näitavad need ju tihti vaid seda, kui hästi üks või teine grupp oskab selliseid dokumente kirjutada.

Reaalselt olukorras saab pilti ikkagi koosolekuid külastades. Seda on ka tehtud. Muidugi ei saa rahule jääda. Grupporg juhatab tihti koosolekut mannetult. Oma süü on siin ka teaduskonna orgeestoril, kes pole suutnud rühma grupiorganisaaatoreid vajalikul tasemel välja õpetada.

Stipendiumigrupi töö kõrval on sotsialistlik võistlus teiseks tähtsaks ülesandeks, mis kuulub õppesektori töö hulka. Paraku kahjuks ainult õppesektori töö hulka, oli Arvo Rei arvamus. Sotsialistlik võistlus peaks haarama kõiki komsomolitöö löike: nii olme-, spordi- kui ka

ideoloogilist tööd. Juhendist agamis on praegu sotsialistliku võistluse aluseks, on Arvo arvates võimatu midagi muud peale ÜTÜ, ühiskondliku aktiivsuse ja õppeedukuse välja lugeda. Üldiselt on võistluse läbiviimine raske. Võõrale, kes juhendi läbi loeb, jääb paljudgi arusaamatuks. Rääkides edasi võistlusest, pidi Arvo kahjutundega märkima, et ta pole suutnud innustada gruppe aktiivselt sellest üritusest osavõtma. On tunda üksikõikset ja külma suhtumist ning seda isegi TPI komsomolikomitee õppesektoris. Meil oleks tarvis järele mõelda, kuidas praegust juhendit täiustada ja parandada. Siin võib teetuda ka meie maa teiste kõrgemate koolide kogemustele.

Mehaanikateaduskonna õppeedukuse protsent on pidevalt tõusnud. Viimase sessiooni järel oli see 84,7, mis on kõigi aegade parim, ja selles on teenid ka Arvol. Oli ju tema see, kes kutsus välja mahajääjaid ja vestles nendega. Kuigi nii mõnelgi pool on selle ürituse efektiivsusse üpris kriitiliselt suhtutud, on eestvedaja ise optimistlikult meelestatud:

«Nii mõnegi mehe paneb viimase minuti tõsiselt järele mõtlema». Ja eks olene paljudgi sellest, kes räägib ja kuidas vesteldakse. Arvol asialikkust, tõsistust ja autoriteeti jätkub.

Küsisin Arvot, mida ta soovib tab neile, kes asuvad sealt jätkama, kus tema lõpetab. Vastuskõlas nii: «Kõigepealt tuleb enõmale ülesanded selgeks teha. Tuleb tõsiselt arutleda, mida tahetakse ja kuidas see, et esmährgile jõuda. Kui see on selge, oga siis tulemused lase ennast kaua oodata».

RUTT OUNAPUU
(MM-42),

mehaanikateaduskonna komsomolibüroo liige

LÄKI METSA!

28. veebruaril leidis aset TPI ja Tallinna Rohelise Võõndi Metsamajandi esindajate kohtumine. Arutusel oli Tallinna ümbruse metsade olukord, mis on küllaltki haletsusväärne. Näiteks on Hiiu rabas olnud palju põõnguid. Meie metsad on väga tuleohhtlikud. Rekord — seitse tulekahjut ühel päeval! Pöörduti abi saamiseks üliõpilaste poole. Metsad on ju linna kopsud ja kes muu kui mitte tulevased tootmisjuhjad peavad mõistma selle kaitses vajadust. Lepiti kokku, et hakatakse üheskoos hea seisma Tallinna ümbruse metsade olukorra eest. Kutsuti kõiki õpperühmi metsa korrahooldusest osa võtma. Uskumus, et tulevikus on sellest kasu. Metsamajand pakub omalt poolt sauna, väikese ekskursionsiooni ja muidugi palju värsket õhku.

Otsustati teha ettepanek TPI parteikomiteele, komsomolikomiteele ja tootmispraktika osakonnale, et leitaks võimalus saata ühiskondlik-politilise praktika arvelt väike rühm (10-20 inimest) valvet pidama Tallinna Rohelise Võõndi Metsamajandi metsade kõige tuleohhtikumatesse piirkondadesse.

Esimesed rühmad lähevad metsa korrahooldusele 17. märtsil. Transport on metsamajandi poolt.

Kohtumisest võtsid osa metsamajandi direktor A. Paluvits ja Iru metskonna abimet-sailem R. Salum. TPI komsomolikomitee ühiskondlike töde sektori juhataja G. Pajenson (TI-81), Eesti Looduskaitse Seltsi Tallinna osakonna juhataja liige A. Kolk (AV-81), ühiskondlik looduskaitseinspektor P. Pukk — soojuselektrijaamade eriala diplomand, ning energeetikateaduskonna komsomolibüroo liige Ü. Viitkar (AV-61).

ANDRES SOON

Kes teeb meeldivaima märgi?

TPI ateismiklubi «Atheos» kuulutab klubile parima märgikavandi saamiseks

KONKURSI.

Märgile esitatavad nõuded: rinnaskantav (võib suu, võib väike), märgil olgu tähed «A» või «a» (alfa) ja «TPI» või joonis, mis sümboliseerib TPI ateismiklubi.

Tudeng ja õppejõud, teenistuja ja aspirant! Osavõtt on kõigile vaba. Kõik edukad osavõtjad saavad meene, parima kavandi autorit premeeritakse. Züriks on TPI ateismiklubi juhatus, kes konsulteerib otsuse tegemisel graafika kateedri spetsialistidega.

Konkursile esitatavad kavandid tuleb varustada märgisõnaga (lisada kindises ümbrikus andmed autori kohta) ja anda ära hiljemalt TEISIPÄEVAL, 26. MÄRTSIL 1974 filosoofia kateedrisse (A-III-206) või «Atheose» juhatus liikmetele.

Mõtete õrgitamiseks on filosoofia kateedri vastas (A-III, teise korrusel) väljas eelmise märgivõistluse kavandid.

«ATHEOSE» JUHATUS

Vastutava toimetaja aset.
M. RANDVEER

«Таллинский политехник». Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института».

Trükikoda «Ühiselu»
Pikk t. 40/42
Hind 2 kop.

Tellimise nr. 630.
MB-6222